

Mál nr. 167/2018**M og****V vegna málskostnaðartryggingar fjölskylduþryggingar.****Ágreiningur um túlkun undanþáguákvæðis vátryggingarskilmála vegna réttarlegs ágreinings um rétt til skaðabóta.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttengið 24.5.2018, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 6.6.2018, ásamt tjónstilkynningu dags. 17.5.2018 og tölvupóstsamskiptum V og M.

Málsatvik.

M sótti um sumarstarf hjá embætti Sýslumannsins á höfuðborgarsvæðinu fyrir sumarið 2016. M fékk tilkynningu um að hann fengi ekki starfið í maímánuði sama ár. M kærði þá ákvörðun til kærunefndar jafnréttismála og í máli nefndarinnar nr. 4/2016 kemur fram að nefndin telur að Sýslumaðurinn á höfuðborgarsvæðinu hafi brotið gegn lögum nr. 10/2008 við ráðningu í sumarstarf í maímánuði 2016. M hefur gert miskabótakröfu vegna þessa og embætti ríkislögmanns hafnaði þeirri kröfu 13. nóvember 2017. M hyggst höfða mál til heimtu slíkra bóta.

M telur að réttarlegur ágreiningur hans sé þess eðlis að hann falli undir gildissvið svokallaðrar réttaraðstoðartryggingar í fjölskylduþryggingu V þar sem vátryggður getur krafist þess að málskostnaður sé greiddur upp að ákveðinni vátryggingarfjárhæð að frádreginni eigin áhættu vátryggðs. V telur hins vegar að undanþáguákvæði í vátryggingarskilmálum, nánar tiltekið 39. gr. (b.lið) vátryggingarskilmála sem segir: „*Vátryggingin tekur ekki til ágreinings, máls eða málsbeiðni [..] Sem er í tengslum við atvinnu eða embættisrekstur vátryggðs, þar með talið mál vegna vinnuslysa [..]*“

M telur að umrætt ákvæði eigi ekki við þar sem ekki hafi verið ráðningarsamband milli væntanlegra aðila dómsmálsins heldur um sé að ræða miskabótamál sem lúti að mismunun vegna kyns á grundvelli jafnréttislaga. Einnig vísar M til þess að undantekningarákvæði í vátryggingarskilmálum verði að skýra þröngt og bendir þar á úrskurði nefndarinnar í málum nr. 264 og 265/2017 máli sínu til stuðnings.

V telur að þó ekki hafi komist á ráðningarsamband milli M og Sýslumannsins á höfuðborgarsvæðinu sé ágreiningur sprottinn upp í tengslum við umsókn M um atvinnu. V telur undantekningarákvæði b.liðar 39. gr. vátryggingarskilmála skýrt og tengsl við atvinnu séu augljós í máli M.

Álit.

Ágreiningur M og V snýst um túlkun á undanþáguákvæði í vátryggingarskilmálum sem segir að vátryggingin bæti ekki málskostnað vegna ágreinings sem er í tengslum við atvinnu vátryggðs. Þegar málsatvik á bak við ágreining M við Sýslumanninn á höfuðborgarsvæðinu eru skoðuð þá snýst bótakrafa M um bætur fyrir það ófjárhagslega tjón sem hann telur sig hafa orðið fyrir á grundvelli niðurstöðu kærunefndar jafnréttismála um að brotið hafi verið gegn ákvæðum (jafnréttis)laga nr. 10/2008 þegar ráðið var í sumarstarf sem M sótti um. Slíkt sumarstarf var atvinna sem M sóttist eftir en fékk ekki.

Verður því ekki hjá því komist að líta svo á að ágreiningur um bætur vegna þess að M fékk ekki slíkt starf sé í tengslum við atvinnu hans í skilningi umrædds undanþáguákvæðis og málsatvik ekki sambærileg við stöðu vátryggðra í málum nefndarinnar nr. 264 og 265/2017. M á því ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu fjölskylduþryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna málskostnaðar úr fjölskylduþryggingu hjá V.

Reykjavík, 31. júlí 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmaður

Jón Magnússon lögmaður